

An ornate, multi-layered gold frame with intricate scrollwork and floral patterns. The innermost frame is a simple gold border, followed by a wider frame with a repeating dot pattern, and finally the outermost, most decorative frame with deep relief carvings.

*Шедеври
світової
культури*

Художники... Вони володіють мистецькою зброєю – пензлями і фарбами. Їх картини хочеться передивлятися і в цьому дійстві є спільне з читанням надзвичайно цікавої книжки, і хочеться щоб це дійство продовжувалося якомога довше.

Дивися, скільки ж сторінок залишилося? Зовсім не для того, щоб дочитати швидше, навпаки, аби читання не закінчувалося... Власність мистецтва відтворювати істину дійсності шляхом відображення чуттєвих форм, у яких ідея існує реально. У вужчому розумінні – художній метод передачі конкретно – історичної своєрідності дійсності.

Мистець і Час у сучасному світі... Претендувати на те, щоб забути про час, коли творилися картини, означає спробу знищити нестійку, мінущу природу всього, чого торкається час. Художники як і письменники наділені здатністю зупинити час і дають нам змогу зазирнути у вічність.

*Рафаель Санти
(1483 -1520)*

*Італійський графік,
живописець,
скульптор і
архітектор епохи
Відродження.*

«Сікстинська мадонна» - це полотно понад три метри заввишки (без рами). Рафаель створив його для вівтаря церкви при монастирі Святого Сікста в італійській П'яченці. Картину виставили лише через два з половиною століття, коли в 1754 р. її придбав Август III та привіз до своєї дрезденської резиденції.

З тих пір «Сікстинська мадонна» притягує любителів мистецтва як магніт. Їй понад 500 років. Дрезденська рок-група Electra присвятила їй сюїту. У картині є маленький секрет: задній фон, здається хмарами та при ретельному розгляді це голови ангелів. Два янголятка, зображені на картині внизу, стали мотивом численних листівок і плакатів.

*Рафаель Сікстинська мадонна. 1512 р.
Дрезденська галерея.*

*Леонардо да Вінчі
(1452 - 1519)*

*Видатний італійський
вчений, дослідник,
винахідник і художник,
архітектор, анатоміст і
інженер, одна з
найвизначніших
постатей італійського
Відродження.*

Свята вечеря. 1495–1498рр.

Як стверджують історики, складніше всього Леонардо да Вінчі далося написання двох персонажів: Ісуса та Юди. Прототипом Ісуса став церковний хорист.

Останнім ненаписаним персонажем на картині залишався Юда. Художник годинами бродив по самих злочинних місцях, вишукуючи серед людей модель для написання. І ось, майже через 3 роки йому пощастило. В каналі валявся чоловік в стані сильного алкогольного сп'яніння. Художник наказав привести його в майстерню. Чоловік майже не тримався на ногах і не розумів, куди він потрапив. Однак, вже після того, як образ Іуди був написаний, п'яниця підійшов до картини і зізнався, що вже бачив її раніше. На подив автора чоловік відповів, що три роки тому він був зовсім іншим, вів правильний спосіб життя і співав у церковному хорі. Саме тоді до нього підійшов художник з пропозицією написати з нього Христа. Ісус і Юда були списані з однієї людини в різні періоди її життя. Це ще раз підкреслює той факт, що добро і зло йдуть так близько, що іноді межа між ними невідчутна. Під час роботи настоятель монастиря часто відволікав і постійно підганяв художника. Він стверджував, що той повинен цілодобово писати картину, а не стояти перед нею в роздумах. Одного разу живописець не витримав і пообіцяв настоятелю списати з нього Юду, якщо той не перестане стручати у творчий процес.

Найбільш обговорюваним секретом фрески є постать учня, що розташувався по праву руку від Христа. Вважається, що це не хто інший, як Марія Магдалина, її місце розташування вказує на той факт, що вона була його законною дружиною. Цей факт підтверджує літера «М», яку утворюють контури тіл пари. Слово «Matrimonio» означає в перекладі «шлюб». Деякі історики сперечаються з цим твердженням і наполягають, що на картині проглядається підпис Леонардо да Вінчі - буква «V». На користь першого твердження виступає згадка про те, що Марія Магдалина омивала ноги Христу і витирала їх своїм волоссям. Згідно з традиціями, робити це могла тільки законна дружина. Більш того, вважається, що жінка на момент страти чоловіка була вагітною і народила згодом дочку Сару, яка поклала початок династії Мервінгів.

Деякі вчені стверджують, що незвичайне розташування учнів на картині не випадково. Можливо, Леонардо да Вінчі розмістив людей знакам зодіаку. Згідно з цією легендою, Ісус був козерогом, а його кохана Марія Магдалина - дівою.

Під час бомбардування під час Другої світової війни снаряд потрапив в будівлю церкви, зруйнував майже всі, крім стіни, на якій була зображена фреска.

Не менш цікаві роздуми істориків про їжу, зображеної на столі. Біля Юди Леонардо да Вінчі зобразив перекинуту сільничку (яка у всі часи вважалася поганою прикметою), а також порожню тарілку. Але найбільшим предметом для суперечок досі є риба на картині. Сучасники досі не можуть зійтися в думці, що намальовано на фресці - оселедець чи сугор. Вчені вважають, що ця неоднозначність не випадкова. Художник спеціально зашифрував у картині прихований сенс. Справа в тому, що по-італійськи «сугор» вимовляється як «аринга». Додаємо ще одну букву, отримуємо зовсім інше слово - «арринга» (побчання). У той же час слово «оселедець» вимовляється в північній Італії як «ренг», що означає в перекладі «той, хто заперечує релігію». Для атеїста ближче друге тлумачення.

Як бачите, в одній єдиній картині приховано безліч таємниць і недомовок. Багато з них так і залишаються нерозгаданими. А сучасникам залишається лише будувати здогади і повторювати шедевр великого італійця у фарбах, мармурі, піску, намагаючись продовжити життя фрески.

Інформаційний технолог Славіс Песча (Slavisa Pesci), створила цікавий візуальний ефект шляхом накладення напівпрозорого, дзеркального відображення картини поверх оригіналу. В результаті по обох кінцях столу з'явилися дві постаті, які виглядають як тамплієри, в той час як якийсь чоловік, можливо, жінка з немовлям стоїть ліворуч від Ісуса.

Італійський музикант Джованні Марія Пала (Giovanni Maria Pala), також вказала на те, що положення рук і буханців хліба можуть бути інтерпретовані як ноти на нотному стані, і якщо їх читати справа наліво, що було характерним для методу листа Леонардо, вони складають музичну композицію.

Дослідник з Ватикану, Сабріна Сфорца Галітція (Sabrina Sforza Galitzia), заявила, що розшифрувала математичну і астрологічну головоломку в картині Леонардо «Таємна Вечеря». Вона сказала, що він передбачав кінець світу - «всесвітній потоп», який розпочнеться 21 березня 4006 і завершиться 1 листопада того ж року. Вона вважала, що цей потоп ознаменує «новий старт для людства».

Фреска не раз піддавалася руйнуванням. Знамениту фреску реставрували не менше п'яти разів, причому остання реставрація зайняла 21 рік. Сьогодні, щоб подивитися витвір мистецтва, якому понад 500 років, відвідувачі замовляють квитки заздалегідь і можуть провести в трапезній лише 15 хвилин.

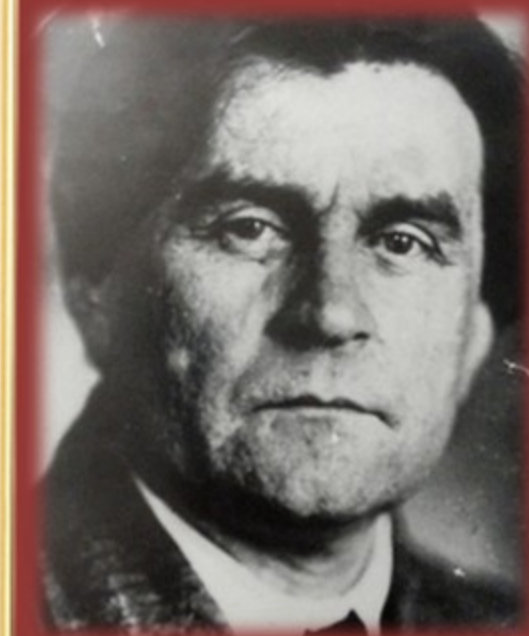
Інтрига зазвичай криється в її загадковій усмішці. Проте, розглядаючи картину під мікроскопом, історики з Італії виявили, що, навісиви збільшувальне скло на очі «Мони Лізи» можна побачити крихітні цифри і букви.

Експерти кажуть, що ледь помітні букви і цифри являють собою щось з «Коду да Вінчі» в реальному житті: в правому оці можна розрізнити букви LV які цілком можуть являти собою його ім'я, Леонардо да Вінчі (Leonardo Da Vinci), в той час як в лівому оці, також є символи, але вони не так чітко помітні. Звичайно, точно визначити їх дуже важко, але вони, здаються латинськими літерами SE, або E може насправді бути буквою B. На арці моста, який видніється на фоні, можна побачити число 72, або ж латинську букву L і число 2. Крім того, число 149, зі стертим четвертим числом, знаходиться на задній частині картини, що дає підстави сваяжати, що да Вінчі написав її, коли був в Мілані в 1490-х роках.

Цій картині майже 500 років, тому вона вже не така чітка і ясна, як в той момент, коли вона була створена.

Мона Лиза. 1503–1505рр.

*Казимір Северінович Малевич
(1878 - 1935)*

*Український художник -
авангардист українсько-польського
відродження.*

*Один із засновників нових
напрямків в абстрактному
мистецтві - супрематизму та
кубофутуризму, педагог,
теоретик мистецтва.*

Чорний квадрат. 1915р.

«Чорний квадрат» - це криза ідей в мистецтві. Малевича називають мало не гуру сучасно мистецтва і звинувачують у загибелі традиційної культури.

Сьогодні мистецтво пережило себе і багато критиків сходяться на думці, що після «Чорного квадрата» нічого видатного вже створено не було. Більшість художників ХХ століття втратили натхнення, багато перебували у в'язницях, засланнях або еміграції.

К. Малевич написав 5 томів філософських роздумів на тему мистецтва і буття.

«Чорний квадрат» - це тотальна порожнеча, чорна діра, смерть. Розповідають, що Малевич, написавши «Чорний квадрат», довгий час говорив всім, що не може ні їсти, ні спати і сам не розуміє, що таке зробив.

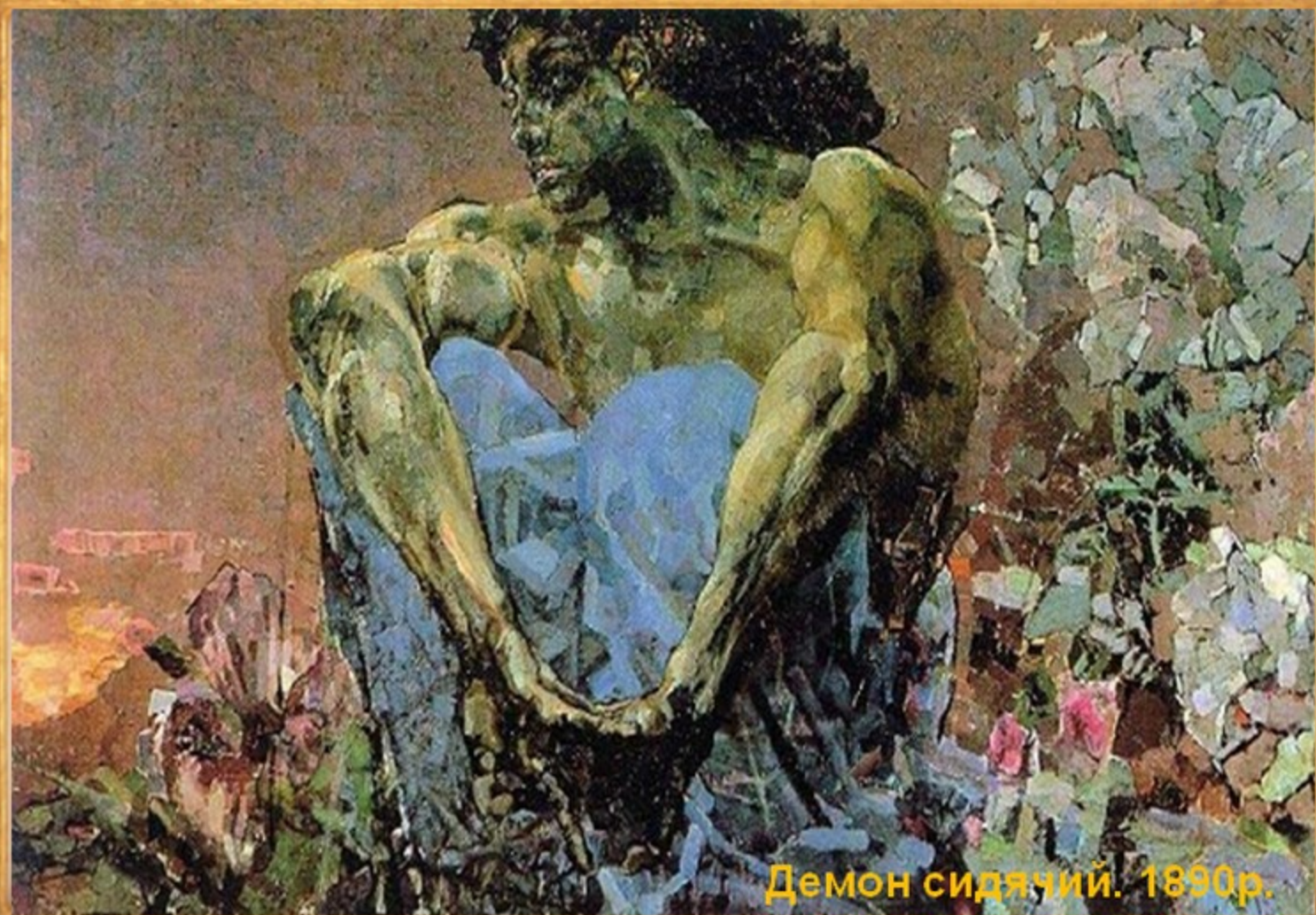
«Чорний квадрат» - це темний прямокутник. «Чорний квадрат» зовсім не чорний і зовсім не квадратний: жодна зі сторін чотирикутника не паралельна протилежній, і жодній із сторін квадратної рамки, якою обрамлена картина. А темний колір - це результат змішання різних фарб, серед яких не було чорної. Вважається, що це була не недбалість автора, а принципова позиція, прагнення створити динамічну, рухливу форму.

*Михаїло Олександрович
Врубель
(1856-1910)*

*Українсько-
російський художник.
Символіст датсько -
польського походження.
Визначний майстер
акварельного і олійного
живопису.*

SOFTMIXER.COM

Демон сидячий. 1890р.

Сюжет картини навіяний поемою Лермонтова «Демон». «Демон» Врубеля –це образ сили людського духу, внутрішньої боротьби, сумнівів художника. Трагічно зчепивши руки. Демон сидить з сумними, спрямованими вдалину величезними очима, в оточенні небачених квітів.

Врубель страждав психічним розладом, він міняється постійно ,так як і його «Демон», якого він все ще дописував.

В лікарні Врубель постійно малює і стається неймовірно - Врубелю вдається заставити хворобу відступити. Газети писали, що його «Демон», знищив свого творця. Врубель розповідав дружині, різні історії із свого життя: що він будував готичний собор, розписував стіни Ватикану разом з Рафаелем і Мікеланджело...

Тричі Врубель малює «Демона». Його «Демони» - це символи трагічної любові художника до Емілії Прахової, народження сина з ознаками вродженого сифілісу, смерть сина, все це стає черговою життєвою драмою художника...

Художник сліпне. Сліпий художник намалював прекрасний портрет поета В.Брюсова. Брюсов розповідав, що художник дуже перевтілювався під час роботи.

Творча сила пережила в художнику - все. Людина вмирала, руйнувалась, а майстер — продовжував жити...

Сучасні психологи стверджують , що художник лікувався своїми малюнками, які стримували його хворобу. Він винайшов свій метод лікування , який через 30 років після його смерті назвуть арттерапією (лікування мистецтвом).

*Іван Шишкін
(1832-1898)*

Російський художник-пейзажист, живописець, і гравер-аквафортист, академік, професор, керівник пейзажної майстерні Академії Мистецтв. Засновник товариства пересувних художніх виставок.

Ранок в сосновому лісі. 1889р.

Полотна і малюнки І.Шишкіна знаходяться в багатьох музеях і приватних колекціях. Їх без дискусій включають в золотий фонд не тільки російського але і світового пейзажу.

«Ранок у сосновому лісі» - одна з найвідоміших картин, написаних Шишкіним. На цьому полотні серед бурелому граються ведмежата під наглядом мами-ведмедиці. Картина переносить глядача в ліс, де високі дерева, яри та повалені стовбури. Але сонце знаходить собі дорогу в цей потаємний куточок природи. Пейзаж наповнений радісним оптимізмом, а поєднання ранкової атмосфери з анімалістичним сюжетом – весела гра ведмежат-малюків – перетворює картину в гімн життю.

Мало хто знає, що ця робота – співавторська. І.Шишкін написав її разом з К.Савицьким, якому належать фігури ведмежат. Цікаво, що, цей пейзаж широко відомий,але більшість людей,яких запитують : «Скільки ведмедів на цій картині?», відповідають- «три»,а насправді їх чотири.

*Вінсент Ван Гог
1853 -1890*

*Нідерландський художник,
постімпресіоніст.*

*Його творчий спадок мав
величезний вплив на
французький живопис.*

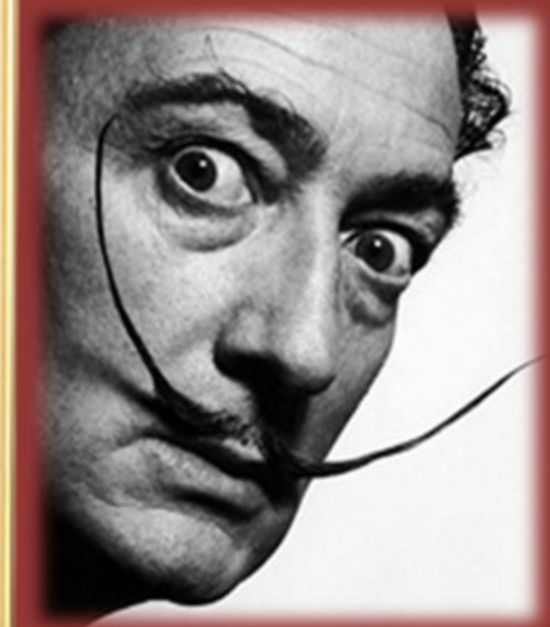
Іриси. 1889р.

Картина була написана художником в той час, коли він жив у лікарні за рік до своєї смерті.

Сам Ван Гог вважав цю картину «громовідводом від хвороби». Геній хворів на епілепсію, під час психічного розладу втратив нижню частину вуха.

Так розуміти й сприймати дотиком природу, як Ван Гог, вмів далеко не кожний художник, а почути й передати биття її серця здатні лише генії. Це відчувається в кожній його квітці і в кожній пелюстці у картині “Іриси” (1889р.).

Ван Гог всі свої гроші витрачав на заняття з відомими художниками, а сам харчувався лише водою, хлібом і кавою.

*Сальвадор Далі
(повне ім'я Сальвадор Феліп
Жасінт Далі і Доменек, маркіз де
Пуболь)
(1904 -1989)*

*Каталонський художник,
скульптор, гравер, письменник,
один з
найвидатніших сюрреалістів ХХ
ст.*

Музою і натхненням генія Далі була його дружина - організатор, менеджер Олена Дьякова або Гала. Особливістю їх стосунків було вміння відчувати і розуміти одне одного. Гала буквально жила життям Далі, а він захоплювався нею все життя.

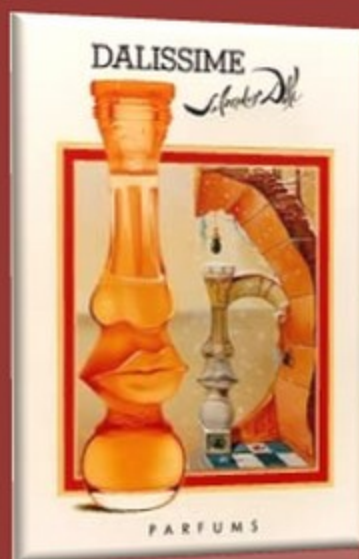
У Далі, як у людини оригінальної, і домашній улюбленець був незвичайний. Далі був дуже прив'язаний до свого екзотичного друга – гігантського мурахоїда. Художник вигулював його вуличками Парижа та навіть брав із собою на світські вечори.

Приїхавши в Нью-Йорк в 1934 році, в якості аксесуару у нього був батон хліба довжиною 2 м., а відвідуючи виставку сюрреалістичної творчості в Лондоні, Далі був одягнутий в костюм водолаза.

Сальвадор Далі дуже любив солодощі, створив логотип компанії «Чупа-Чупс» і вимагав не грошей, а коробку льодяників кожного дня.

За шедеврами Далі була створена відома парфумна серія «SALVADOR DALI». В основу першого флакону «SALVADOR DALI» лягла картина Далі «Поява обличчя Афродіти Кнідської». Композиція парфумів представляла собою вишукані класичні пахоці жасмину і троянди-улюблених квітів Далі і його дружини. На перших кришталевих флаконах був автограф самого художника. Флакони створені після смерті Далі були нав'яні картинами геніального сюрреаліста: «Поява обличчя Афродіти Кнідської на фоні пейзажу» (1981 р.), «Різдво» (1946 р.), «Король Сонця» (1944 р.) і «Жінка з головою із троянд» (1935 р.).

А брошка «Рубінові уста», з рубінами і перлинами на 24-каратному золоті по ескізу Далі, в 2004 р. – «в рік Далі» (100-річчя з дня народження), надихнула на випуск нового жіночого парфуму «RUBYLIPS».

Таємнічі уста, які появляються в спині моєї няні. 1941р.

Нікас Сафронов (1956)

*Заслужений художник
Російської Федерації, академік
Міжнародної академії
мистецтв. Дійсний член
королівської академії
культури, освіти і
мистецтва при ООН.*

*Діапазон творчості Н.Сафронова :
іконопис, кубізм, символізм і психологічні
портрети видатних людей.*

*Софі Лорен і художника пов'язує
багатолітня дружба і участь у
благодійних акціях.*

*«Я был влюблен в эту прекрасную
женщину с детства».*

Н.Сафронов

*Євгенія Ганчінська
(1974)*

*Українська художниця-
живописець.
“Постачальник щастя
№ 1”.*

Художниця мріє, “щоб у кожному дитячому будинку була хоч би одна її робота, яка б стала світлим промінчиком для його мешканців”.

Її картини знаходяться в багатьох музеях світу і користуються великим успіхом у приватних колекціонерів, серед яких актриса І. Чурикова, музикант В. Співаков, футболіст А. Шевченко, актор О. Янковський, письменник І. Малкович, тенор Лучано Паваротті та інші відомі особи. Роботи Є.Г. Ганчинської, виконані у «дитячій» манері, на диво життєрадісні та світлі, персонажі її творів — маленькі, кумедні, зворушливі чоловічки — надзвичайно привабливі.

Її творчість повертає глядача у світ дитинства, повного радості та любові. вона п'ята дитина в сім'ї, де жили дружно і допомагали один одному.

Є.Г. Ганчинська (1974 р.), (1996 - 1997 р) проходила стажування в Нюрнберзькій академії образотворчих мистецтв (Німеччина), учасник добродійних акцій, аукціонів.

У видавництві «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» вийшли книги ілюстровані Є.Г.Ганчинською :

- “Ліза та її сні”.
- “Ліза та її сні (англійською)”.
- “Матильда”.
- “Чарлі і шоколадна фабрика”.

